

ÖLÜM YENİLDİ

Kutsal Yazılar, Adem'in "**öldüğünü**" söylerler. (Yaratılış 5:5) ve onun yersel öyküsü böylece son bulur. Aynı durum Adem'in soyu için de geçerlidir. Yaratılış kitabının beşinci bölümünde onların mezar kitabeleri de yazar:

"Ve o öldü.
...o öldü.
... o öldü.
...o öldü.
...o öldü."

Günah hastalığının bulaşmış olduğu erkeklerin ve kadınların tarihi böyledir. Yaşadılar, öldüler ve gömüldüler; bu durum her kuşak ve her yüzyıl için geçerliliğini sürdürdü.

Ama Mesih'in öyküsü bir mezarda sona ermedi!

BOŞ MEZAR

"Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri açılırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem, mezarı görmeye gittiler. Ansızın büyük bir deprem oldu. Rab'bin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu. Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

Melek kadınlara şöyle seslendi: 'Korkmayın! Çarmıha gerilen

İsa'ı aradığımızı biliyorum. O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.' İşte, ben size söylemiş bulunuyorum.

Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsa'nın öğrencilerine haber vermeye gittiler. İsa ansızın karşlarına çıktı, 'Selam!' dedi.

Yaklaşp İsa'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar. O zaman İsa, 'Korkmayın!' dedi. 'Gidip kardeşlerime haber verin, Celile'ye gitsinler, beni orada görecekler.'" (Matta 28:1-10)

Ölüm, Mesih'i tutsak alamazdı. İsa'nın hiçbir günahı olmadığı için Tanrı O'nu ölümden diriltti. İsa, yalnızca dünyanın günahının cezasını ödemekle kalmadı, aynı zamanda bu cezanın üzerinde zafer kazandı. O, ölümün kendisini yendi!

Şeytan ve cinlerinin ürpermeleri ve korkudan titremiş olmaları gerekir.

Din önderleri çileden çıkararak kendilerini kaybettiler.

"Kadınlar (biraz önce dirilmiş Rablerini görmüş olan) daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler. Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplam birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki: 'Siz şöyle diyeceksiniz: 'Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler.' Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.' Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.'" (Matta 28:11-15)

İsa'nın düşmanları mezarın boş olduğunu biliyorlardı. Gerçeği gizlemek için ne yapacaklarını şaşırdılar. Öldürmüş oldukları Adam'ın, yaşama geri dönmüş olduğunu insanların bilmesini istemiyorlardı.

ÖLÜM YENİLDİ

Tanrı, Aden Bahçesi'nde Adem'i, Yaratıcısı'nın tek bir kuralına dahi itaatsizlik ettiği takdirde, "**kesinlikle öleceği**" konusunda uyarmıştı. Şeytan'ın yanıtı, Tanrı'nın yanıtının tam aksiydi: "**Kesinlikle ölmeyeceksin!**" ve Adem'i ve tüm insan soyunu bir ölüm ve yıkım yolundan aşağıya doğru yönlendirmeye devam etti. Ölüm, binlerce yıl erkekleri, kadınları ve çocukları, acımasız pençelerinin elinde tuttu. Sonra Tanrı'nın Oğlu ölüme meydan okudu, onu yenilgiye uğrattı ve sonsuz yaşama giden kapıyı açtı.

"Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak." (1. Korintliler 15:22)

Dün, yaşlı bir hanım komşumuz bana, ‘Yaşamda korktuğum tek şey, ölüm’ dedi. Bu hanıma ölerək ve tekrar dirilerek o korkunç düşmanı yenen Sonsuz Kişi’den söz edebildiğim için öyle çok sevindim ki!

“Tanrı’nın Kendisine verdiği çocuklar etten ve kandan oldukları için, İsa ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlar ile aynı insan yapısını aldı. Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.” (İbraniler 2:14-15)

İsa’nın günahımız uğruna yalnızca öldüğünü, ama ölümden dirilmediğini varsayalım. O zaman ölüm hala korkulacak bir şey olurdu.

Rab İsa, ölümü yenerek Şeytan’ın en güçlü silahından ve insanın en çok korktuğu düşmandan daha büyük olduğunu sergiledi. İsa ölümü yendiği için, Ona güvenenlerin bu yaşamda ya da diğer yaşamda korkacakları hiçbir şey yoktur.

Tanrı’nın mesajı, açık sözlüdür. Eğer siz Yerinize Geçen olarak çarmıhta acı çeken, ölen ve üçüncü gün dirilen Tanrı oğlu’na güveniyorsanız, O sizi ölümün boğucu egemenliğinden özgür kılacak ve size Sonsuz Yaşamı’nı verecektir.

Günah tarafından tutsak edilmiş bir dünyaya Tanrı’nın verdiği İyi Haber budur.

“Kutsal Yazılar uyarınca Mesih, günahlarımıza karşılık öldü... gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.” (1. Korintliler 15:3-4)

İsa Mesih, inanan herkese şöyle der:

“Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız... Korkma! İlk ve Son Ben’im. Diri Olan Ben’im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Amin. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.” (Yuhanna 14:19; Vahiy 1:17-18)

ŞEYTAN YENİLDİ

İsa, ölüm bölgesine girdiği ve üç gün sonra bu bölgeden çıktığı zaman, savaş alanındaki *yüksek yerlere* çıktı; zafer O’nun asla vazgeçmeyeceği bir avantajıydı. Şeytan, yenilmiş bir düşmandır. O ve onun cinleri umutsuz bir şekilde savaşımaya devam etmelerine rağmen, savaşı kazanamazlar.

Tanrı’nın, Adem ve Havva’nın Aden Bahçesi’nde günah işledikleri o günde duyurmuş olduğu peygamberliği nasıl yerine getirdiğini anlıyor musunuz? Tanrı’nın, söz vermiş olduğu gibi, *kadının Soyu*(İsa) *Yılan* (Şeytan) tarafından yaralandı, ama aslında bu yaralar Şeytan’ın uğrayacağı felaketi mühürlemiş oldular.

“Tanrı’nın Oğlu, İblis’in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.” (1. Yuhanna 3:8)

İsa, ölümü, gömülmesi ve dirilişi aracılığıyla “**...toprağa döneceksin**” (Yaratılış 3:19) ifadesi ile belirtilen günahın laneti üzerinde zafer kazandı.

Şeytan binlerce yıl boyunca, Adem’in ölen soyunu toprağa geri döndüren ölümün çürüten sürecini küçümsedi ve alay etti. Ama şimdi karşısında bedeni toprağa geri dönmeyen Biri vardı!

O’nun bedeni mezarda neden çürümedi?

Ölümün O’nun üzerinde gücü yoktu, çünkü O, Günahsız Olan’dı. Bin yıl önce peygamber Davut şu duyuruda bulunmuştu:

*“Sadık Kulu’nun çürümesine **izin vermezsin.**” (Mezmun 16:10)*

Kutsal Olan, Şeytan’ı ve ölümü bizim için yenilgiye uğrattı.

KANIT

İsa’nın dirilişi hakkındaki kanıtların sayısı çoktur ve ikna edicidirler.²²³

Mezar boştu.

Ceset hiçbir yerde bulunamadı.

Mezarın boş olduğuna önce kadınlar tanık oldular, meleğin bildirisini işittiler, İsa’yı diri olarak gördüler, O’na dokundular ve O’nunla konuştular. Eğer Müjde kayıtları gerçek değil de uydurulmuş olsalardı, bu Müjdeleri yazan dört erkek, sizce, kadınlara her konuda öncelik tanımak gibi bir ayrıcalık verirler miydi?!

İsa’nın dirildikten sonra çok sayıda kişiye görünmesi belgelerle kanıtlanmıştır. Diriliş olayını izleyen onlarca yıl güvenilir yüzlerce tanık dirilmiş Mesih ile birlikte yürüdüklerine ve O’nunla konuştuklarına tanıklık edeceklerdi.

İsa’nın öğrencileri, O’nun acı çektiğini ve öldüğünü görmüşlerdi. Hayalleri yıkılmıştı. Mesih’in asla ölemeyeceği gibi yanlış bir düşünceye sahip oldukları için umutları kırılmıştı. Evlerine korku içinde ve cesaretleri kırılmış olarak döndüler.

Sonra bir şey oldu. İsa’yı diri olarak gördüler.

İsa’nın, kendilerine çarmıha gerileceğini ve üç gün sonra dirileceğini söylemiş olduğunu aniden hatırladılar.²²⁴ Sonunda nihayet peygamberlerin sözlerinin ne anlama geldiğini anladılar.

Önce korkak davranan öğrenciler, şimdi Mesih’in cesur tanıkları haline dönüştüler. İsa’nın ölümden dirilişinden kısa bir süre sonra zihni karışmış ve korku içinde olan

Petrus, Yerus alim'in düşman sokaklarında İsa'nın çarmıha gerilmesini planlayan kişilere hiçbir korkuya kapılmaksızın Őu duyuruyu yaptı:

*“Kutsal ve Adil Olan'ı reddettiniz... **Yaşam  nderini öldürdünüz, ama Tanrı O'nu ölümden diriltti.** Biz bunun tanıklarımız... Şimdi, ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığımızı biliyorsunuz. **Ama bütün peygamberlerin ağızından Mesih'i'nin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.** Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün.”* (Elçilerin İşleri 3:14-19)

İsa'nın öğrencileri için kendilerine sonsuz yaşam vermiş Olan uğruna katlanamayacakları hiçbir zorluk yoktu.

Mesih'in öğrencileri (aynı zamanda *Hristiyanlar* olarak da adlandırılırlar²²⁵) Rab İsa adına yaptıkları cesur tanıklıkları nedeniyle alay edilmiş, hapse atılmış, kırbaçlanmışlardı, hatta aralarından pek çoğu öldürülmüştü. Petrus işkence görmüş ve dünyasal tarih bilgilerine göre sonunda baş aşığı olarak çarmıha gerilmişti. Ama Petrus yine de diğer öğrencilerle birlikte Kurtarıcıları'nın ve Rableri'nin ölümü ve cehennemi yendiğini *bildiği* için bu tür işkenceleri sevinçle kabul etti.²²⁶ Onlar, Tanrı'nın, kendilerine bağışlama, doğruluk ve sonsuz yaşam vermiş olduğunu *biliyorlardı*. Ölüm artık onları korkutmuyordu, çünkü fiziksel bedenlerinin öldüğü anda sonsuz can ve ruhlarının, cennette *“Rab ile birlikte olacağını”* *biliyorlardı*. (2. Korintliler 5:8)

Şimdi onları hiçbir Şey korkutamazdı. Dünyaya iletecekleri bir mesajları vardı – bu mesaj, onlar için yaşamlarından daha önemliydi!

Aşğıda size Mesih'in izleyicilerinden birinin eski Atina kentindeki kuşku ve alaycı bir topluluğa ilettiği mesajına nasıl son verdiğini aktarmak istiyorum:

*“Tanrı Şimdi **her yerde herkesin tövbe etmesini** buyuruyor, çünkü **dünyayı atadığı Kişi aracılığıyla yargılayacağı** günü saptamıştır. **Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.**”* (Elçilerin İşleri 17:30-31)

Pavlus'un mesajının sonucu açık ve basitti: *Tövbe edin!* Kendi kendinizi Tanrı'nın kesin yargısından kurtarabileceğinizi düşünmeye artık bir son verin! Bunun yerine, günahlarınız uğruna Kanını dökmüş olan ve ölümden dirilen Kurtarıcınıza tamamen güvenin.

OLUMLU KANIT

Siz ve ben İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olduğundan nasıl emin olabiliriz? Yanıtı biraz önce okuduk. *Tanrı, "O'nu ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir."*

Yalnızca İsa'nın tek Kurtarıcı olduğuna ilişkin daha fazla kanıtı ihtiyaç var mıdır? Sonsuz yazgımız konusunda neden başka birine güvenelim?

Ne yazıktır ki, dünya üzerindeki insanlar, Tanrı'nın öyküsüne ve mesajına, yaşadıkları süre içinde karşı çıkan *ölü kişilere* saygıda kusur etmezler. Neden bir insan, ölümü yenecek güce sahip olmayan ve Tanrı'nın Sözü'ne karşı çıkan kişilere güvenmeyi seçer?

Yerine getirilen peygamberliğin, Kutsal Kitap'ın Tanrı Sözü olduğuna dair tartışılmaz kanıt sağlaması gibi, İsa'nın üçüncü gün dirilişi de aynı şekilde yalnızca İsa'nın bizi sonsuz ölümden kurtarabileceği ve bize sonsuz yaşam verebileceğine dair Tanrı'nın tartışılmaz kanıtıdır.

TÜM İNSANLAR İÇİN KURTARICI

Kutsal Yazılar gayet açıktır: İsa'nın ölümü ve dirilişi hakkındaki mesaj, *"her yerdeki herkes içindir."* Bu noktanın vurgulanması gerekir, çünkü bazı kişiler size İsa'nın yalnızca Yahudiler için gelmiş olduğunu söyleyeceklerdir. Söylenecek hiçbir söz gerçekten bu kadar uzak olamaz.²²⁷

Mesih'in yersel hizmetinin Yahudiler'i hedef aldığı doğrudur, ama O'nun bu ulusa gelmesindeki amaç, tüm dünyaya kurtuluş sağlamaktı. Yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya, Tanrı'nın, Oğlu'na vermiş olduğu vaadi kayda geçirmişti: **"Seni onlara ışıık yapacağım, öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın."** (Yeşaya 49:6)

Mesih dünyaya Yahudi önderlerin O'nu Kralları olarak kabul etmeyi reddedeceklerini bilerek geldi. Aynı zamanda, bu reddedilişi aracılığıyla günahın cezasını ödeyeceğini ve dünyaya kurtuluş sunacağını da biliyordu.

*"O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin **hepsine** Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi."* (Yuhanna 1:10-12)

İsa Mesih tüm insanların Kurtarıcısıdır, ama yalnızca O'nun adına –yani O'nun Kimliğine ve günahkârları kurtarmak için yaptığına– inananlara, *"Tanrı'nın çocukları olma hakkı" ihsan edilecektir.*

Dostum, Tanrı sizi seviyor ve sizi, sizden Oğlu'nun yaşamını esirgemeyecek kadar değerli görüyor. Ancak her şeye rağmen inanmanız için sizi zorlamayacaktır.

Bu seçimi size bırakıyor.

*“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, **O'na iman edenlerin** hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.” (Yuhanna 3:16)*

ZİHİN KARIŞIKLIğI SONA ERDİ

İsa, ölümden dirildiği aynı günde aklı karışmış bir grup öğrenci ile yürüdü ve konuştu; bu öğrenciler Mesih'in Kanını dökmesinin ve yaşama geri dönmesinin neden gerekli olduğunu hala anlamış değillerdi. İsa onlara şöyle dedi:

“Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?

*Sonra **Musa'nun** ve **bütün peygamberlerin** yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde **Kendisi ile** ilgili olanları onlara açıkladı.” (Luka 24:25-27)*

Sonunda nihayet zihinleri aydınlanmıştı. Nasıl bu kadar kör olabilirlerdi? Mesih geçici politik düşmanların egemenliğine son vermek için gelmemişti; gelişinin nedeni Şeytan, günah, ölüm ve cehennem gibi daha acımasız ruhsal düşmanlar üzerinde zafer kazanmaktı.

İsa aynı gün daha sonra Yerusálim'de misafir kaldıkları üst kattaki odada öğrencilerine görüldü. Onlara çivi deliklerinin izlerini taşıyan ellerini ve ayaklarını gösterdi, onlarla birlikte yemek yedi ve sonra onlara şunları söyledi:

“Daha sizlerle birlikteyken, ‘Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir’ demiştim. Ve bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı. Onlara dedi ki, ‘Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yerusálim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adı ile duyurulacak. Sizler bu olayların tanıklarısınız.” (Luka 24:44-48)

İsa, öğrencilerine, uluslara **“bu olaylar hakkında tanıklık edeceklerini”** söyledi. Tanıkların duyuracakları mesaj açıkltı: Göklerin Rabbi günahın cezasını ödedi ve ölüm üzerinde herkes için zafer kazandı. Tanrı, Mesih'e ve O'nun kurtarma eylemine iman (yürek-seviyesinde güven) ile birleşmiş bir tövbe (bir düşünce değişimi) ile gelen herkese tam bağışlama ve gerçek huzur ihsan eder.

HUZUR DİYARINA DAVET

Başa dönelim ve yaratılışın yedinci günü üzerinde düşünelim.

Rab, o gün ne yaptı? Dinlendi.

Neden dinlendi? Dinlendi, çünkü İşi, **'tamamlandı... Yedinci güne gelindiğinde, Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.'** (Yaratılış 2:1-2)

Tanrı'nın yarattıklarına eklenmesi gereken hiçbir şey yoktu. *Tanrı'nın işi tamamlanmıştı.* Aynı şekilde Tanrı'nın kurtarma eylemine eklenmesi gereken hiçbir şey yoktur. *"Tamamlandı!"*

Tanrı yaratma eyleminden sonra nasıl dinlendiyse ve sevindiyse, aynı şekilde bizleri de tamamlamış olduğu kurtarma eyleminde dinlenmeye ve sevinmeye davet eder. **"Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öyle dinlenir."** (İbraniler 4:10)

Dünya üzerinde on binlerce din, 'Hiçbir şey tamamlanmadı. Bunu yapın! Şunu yapın! Daha fazla gayret gösterin!' derken İsa, *'Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm'* der. (Matta 11:28)

Tanrı'nın sizin için sağlamış olduğu kurtuluşa dinleniyor ve seviniyor musunuz?

RAB İLE KIRK GÜN

Rab İsa, ölümden dirildikten sonra kırk gün süreyle öğrencileriyle bir arada oldu. Onlara Tanrı'nın egemenliği ile ilgili birçok şey öğretti. O'na baktılar ve dirilen bedenine dokundular; Bedeni, zaman ve yerden bağımsız, kalıcı ve görkemliydi. Tüm gerçek inananlar bir gün O'nun bedeni gibi bir bedene sahip olacaklar.

Öğrenciler Rab İsa ile birlikte yürüdüler, O'nunla konuştular ve beraber yemek yediler. Onlara, yakında yanlarından ayrılacağını hatırlattı, ama O yokken Baba'nın içlerinde yaşaması için Kutsal Ruh'u göndereceğini de söyledi. O'nun Ruh'u öğrencilerine rehberlik edecek ve onlara dünyadaki uluslara yapacakları tanıklık konusunda güç verecekti. Sonra bir gün O –İsa– dünyayı mükemmel doğruluk ile yargılamak üzere geri dönecekti.

İsa'nın dirilişinin üzerinden kırk gün geçtikten sonra, İsa Yeruslaim'in doğu yakasındaki Zeytinlik Dağı'nda öğrencileriyle bir araya geldi. *"Babası'nın evine"* (Yuhanna 14:2) dönme zamanı gelmişti.

GÖĞE ALINDI

“Kendileriyle birlikteken onlara şu buyruğu verdi: ‘Yeruşalim’den ayrılmayın. Baba’nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar **Kutsal Ruh** ile vaftiz edileceksiniz... **Kutsal Ruh** üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve **dünyanın dört bucağında Benim tanıklarım olacaktır.**’

İsa bunları söyledikten sonra **onların gözleri önünde yukarı alındı**. Bir bulut O’nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

İsa giderken, onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ‘Ey Celileliler! Neden göğe bakıp duruyorsunuz?’ diye sordular. ‘**Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.**’ (Elçilerin İşleri 1:4-11)

GÖKLERDEKİ ZAFER KUTLAMASI

Böylece, aynı, peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları gibi, Tanrı’nın Oğlu “göğe alındı.”²²⁸

Otuz üç yıl kadar önce, cennetteki meleklerin hayranlığını gönüllü olarak insanların hor görmesi ile değiştirmiş Olan eve dönüyordu! Ama şimdi O’nunla ilgili değişmiş olan bir şey vardı. İnsanı Kendi benzeyişinde yaratmış olan, şimdi insanın benzeyişini taşımaktaydı.

Kutsal Yazılar, Tanrı’nın Oğlu’nun cennete geri dönüşü hakkında çok fazla ayrıntı açıklamazlar. Ama bizler yine de bu dönüşün görkemli olduğunu biliriz!

Sayılmayacak kadar çok olan melekler ordusunun ve Adem’in soyundan kurtarılmış olanların Rab cennetin kapılarından girerken, soluklarını tutmuş olduklarını gözlerimizin önünde canlandırabiliriz. Hepsi O’nu *Tanrı’nın Oğlu ve Yücelik Rabbi* olarak çok iyi tanıyorlardı, ama şimdi O’nunla *İnsanoğlu ve Tanrı’nın Kuzusu* olarak ilk kez karşılaşacaklardı.

Cennetteki herkes soluğunu tutmuş bekliyordu.

Aniden çalan borazanların görkemli korusu ve bir meleğin yükselen sesiyle bu sessizlik bozuldu: “*Kaldırın başınızı ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!*” (Mezmun 24:7)

Kapılar ardına kadar açılır, ve cennetin yeri göğü inleyen alkışları arasında Şampiyon, Tanrı’nın biricik Oğlu, Söz, Kuzu, savaş-yaraları taşıyan İnsanoğlu –**İsa**– içeri girer. Kendisine tapınan kalabalığın arasından geçerek yürür ve Babası’nın tahtına doğru gider. Dönerek, Adem’in sayılmayacak kadar çok olan kurtarılmış soyuna bakar ve yerine oturur.²²⁹

Görevini başarıyla tamamlamıştır.

Kurtarılmış olanlar O'nun önünde eğilirler ve adeta tek bir ses halinde ilan ederler:

“Boğazlanmış Kuzu övgüyü almaya layıktır!” (Vahiy 5:12)

Kim bilir nasıl harika bir kutlamaydı! Bu kutlama hala sürüyor. Bu kutlama, hiçbir zaman sona ermeyecek bir kutlama olacaktır.